

Kitaplar Ve İnsanlar

– M.Filizman · 11 Şubat 2019

Pazar günleri diğer günlerden farklı oluyordu.kimi evde kalıyor,kimi şehir dışına gezmelere gider.Bazı Nostaljik duygular yaşamak isteyenler sabahın ilk saatlerinde Bitpazarında gizemli kitap veya geçmişte kullanılan eşyaların peşinde maziden birşeyler bulmak ister.

Bu pazar yine iş yerimde kalmak istedim.Hava gezilecek kadar güzel değildi.En iyisi dedim kendime bir çay yapmak ve kitaplarıma bakmak diye düşünmüştüm.

Tam bu düşünceler içindeyken bir genç geldi iş yerime.Beni tamirci sanmıştı anlaşılan.Bir fermuar değişimi yaptırmak için gelmişti.İş yerime gelenlerin bazıları kitaplarıma bakarlardı.İşimle kitaplarıma bağdaştırmazlardı.Bunlar kimin diye sorarlardı.İlk defa bende elinde kitapla gelen birini görünce sevinmiştim.

-Kitabına bakabilir miyim dedim.Kitabın yüzünde bir zar resmi vardı.İlk bakışta kitabı değersiz bulmuştum.Sayfalarına bakınca fikrim değişti.hayata dair önemli konular vardı.Zamanı az olduğu için ilk bilgiyi kayıt altına aldım.Alışa gelmiş birşey değildi.Felaket insan hayatında derin izler bırakırdı.Oysa acılar insanı olgunlaştırır.Geçmişte yaşadığı güzel günlerin bir anlamı olduğunu fark ederdi.

FELAKET

Felaket kapıyı.özellikle çok gürültülü çalan fırsattır.Felaketsiz bir hayat cansız bir hayattır.

WHİM RAHİP VE PİLOT

Aslında bu sözün çevirisinde bir hata vardı sanırım.Felaket yerine acılar olmalıydı.İnsan ancak zor zamanlarda anlardı geçmişte yaşadığı günlerin ne kadar güzel olduğunu.Felaketler daha çok tahrip verir insan hayatında.Ölüm ve engelli olma durumu ile karşı karşıya kalır.

Pegasus yayınlarının psikolojik bir eseri olunca farklı konular vardı.Bu kitabı kütüphaneden edinmişti.Benim kitaplara bakınca bana ödünç verebilirmisiniz diye ricada bulundu.Ödünç verilen kitaplarda gelmiyordu.Ve ben bu genci yeteri kadar tanımıyordum.

kitap tanıtımı şöyleydi

Kendinizi suçlamaktan sıkıldıysanız

Hayatın tekdüzeliğinden bıktıysanız

Yada sadece eğlenmek istiyorsanız

Bırakın zar karar versin

Bir ödünç kitaplar için sözü edilen yazıyı hatırlattım."Ödünç verilen kitaplar Yemene giden askerler gibi geri dönmüyor"Ama sen başka zaman gelirsen bir şeyler veririm dedim.Öylece vedalaştık.

Kitaplar,kitap kurtları için tanışma ve sohbet konusu oluyordu.Ama kitapların hatırası onlunca birine ödünç vermeyi yok ediyordu.